

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 444-1902)

Originalt emne

Lønninger

Lønninger/Pension

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 18. december 1902](#)
- 2) [Byrådsmødet den 16. april 1903](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 18. december 1902 - side 8

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 444-1902)

I Mødet den 20de November forelaa følgende Andragende fra Kommunens pensionsberettigede Embeds- og Bestillingsmænd:

"Undertegnede Bestillingsmænd i Aarhus Kommunes og Havns Tjeneste tilladesig hervedutvivlsomt i

Overensstemmelse med alledem, som have Adgang til

Pension efter Reglement af 12te April 1894 og dets Tillæg af 6te April 1899 - ærbødigst at andrage det ærede Byraad om, at Enkepensionen, som efter Reglementets § 9 beregnes med en Ottendedel af Mandens Gennemsnitsløn for de sidste 5 Aar og en Sjettedel for de mindre Lønningers Vedkommende, maa blive forhøjet til en Fjerdedel for alles Vedkommende.

Vi tillade os til mulig Støtte for dette vort Andragende at henvise til hoslagte Reglementer m.

m. fra Frederiksberg og København, hvoraf det fremgaar, at Pensionsvæsenet i disse Byer, hvor dog ellers Lønningerne gennemgaaende ere langt højere end her, og hvor Pensionsretten, efter hvad vi kunne se, strækker sig ud over endnu flere Livsstillinger end her, ikke medfører den Byrde for Bestillingsmanden som Pensionsvæsenet i Aarhus.

I Frederiksberg Kommune indtræder Pensionsretten for nogle allerede efter 5 Aars Tjenestetid, for andre efter 10 Aars og for Resten af dem, der have Adgang til Pension, efter 15 Aars Tjenestetid. Man opnaar hurtigere Halvdelen af de sidste 5 Aars Gennemsnitsløn, og der betales intet som helst Bidrag til nogen Pensionsfond, uagtet der ogsaa ydes Enkepension med en Ottendedel af Mandens Løn.

Der er dog ikke i denne By endnu truffet nogen almindelig Bestemmelse med Hensyn til, at Enken kommer til at oppebære ud over den nævnte Ottendedel.

København, hvor ogsaa Skalaen for Pensionsberegningen er gunstigere for de pensionsberettigede end her

-de, der ere ansatte i de 5 første Lønningsklasser, ere allerede pensionsberettigede fra Ansættelsesdagen

-og hvor Bestillingsmanden ej heller betaler noget som helst Bidrag til nogen Pensionsfond for sin egen Pensions Vedkommende eller for den Ottendedel af hans Løn, hans Enke kommer til at oppebære, er det derimod endvidere ordnet saaledes for Enkernes Vedkommende, at der i Mandens maanedlige Løn afkortes Præmie til Overlevelserente for hans eventuelle Enke, hvilken Præmie derefter indbetales til Statsanstalten for Livsforsikring, for at Enken kan komme til at oppebære fra denne Anstalt en Indtægt, der i Størrelse omtrent svarer til den Ottendedel, hun desuden oppebærer i Pension uden forudgaaende Bidrag fra Mandens Side.

Det Bidrag, som ydes i Aarhus, og som ved Udgangen af indeværende Aar uden at være øget med Henter vil have tilvejebragt et Eond for Kommunen paa over 20,000 Kr.,

uagtet der indtil samme Tid af Fonden er udbetalt i Pensioner omtrent 19,000 Kr., kendes altsaa ikke hverken i Frederiksberg Kommune eller i København, men dette Bidrag skulde saa her i Byen træde i Stedet for det Bidrag, der i København ydes for at øge Indtægten for de eventuelle Enker.

Ved Præmien i København spiller Alder jo en stor Rolle; men i de aller fleste Tilfælde vil denne Præmie blive meget mindre end det Bidrag, som ydes her, og uagtet Bidraget her i

Aarhus ophører, naar Manden gaar paa Pension, selv om dette sker inden hans 65de sionsfond, uagtet der ogsaa ydes Enkepension med en Ottendedel af Mandens Løn.

Der er dog ikke i denne By endnu truffet nogen almindelig Bestemmelse med Hensyn til, at Enken kommer til at oppebære ud over den nævnte Ottendedel.

København, hvor ogsaa Skalaen for Pensionsberegningen er gunstigere for de pensionsberettigede end her

-de, der ere ansatte i de 5 første Lønningsklasser, ere allerede pensionsberettigede fra Ansættelsesdagen

-og hvor Bestillingsmanden ej heller betaler noget som helst Bidrag til nogen Pensionsfond for sin egen Pensions Vedkommende eller for den Ottendedel af hans Løn, hans Enke kommer til at oppebære, er det derimod endvidere ordnet saaledes for Enkernes Vedkommende, at der i Mandens maanedlige Løn afkortes Præmie til Overlevelserente for hans eventuelle Enke, hvilken Præmie derefter indbetales til Statsanstalten for Livsforsikring, for at Enken kan komme til at oppebære fra denne Anstalt en Indtægt, der i Størrelse omtrent svarer til den Ottendedel, hun desuden oppebærer i Pension uden forudgaaende Bidrag fra Mandens Side.

Det Bidrag, som ydes i Aarhus, og som ved Udgangen af indeværende Aar uden at være øget med Henter vil have tilvejebragt et Eond for Kommunen paa over 20,000 Kr.,

uagtet der indtil samme Tid af Fonden er udbetalt i Pensioner omtrent 19,000 Kr., kendes altsaa ikke hverken i Frederiksberg Kommune eller i København, men dette Bidrag skulde saa her i Byen træde i Stedet for det Bidrag, der i København ydes for at øge Indtægten for de eventuelle Enker.

Ved Præmien i København spiller Alder jo en stor Rolle; men i de aller fleste Tilfælde vil denne Præmie blive meget mindre end det Bidrag, som ydes her, og uagtet Bidraget her i Aarhus ophører, naar Manden gaar paa Pension, selv om dette sker inden hans 65de Aar, medens Præmiebetalingen i København, for saa vidt Tegningen af Forsikringen er sket, for Manden har fyldt 45 Aar, ordnes saaledes, at den ikke behøver at være afsluttet, før han er i sit 65de Aar, hvilket medfører, at der kan indtræffe Tilfælde, da han endnu maa indbetale Præmie som pensioneret Mand, saa kan man dog med Rette sige, naar vort Andragende bevilges, og man da sammenholder Pensionsforholdene i København og Aarhus, at Bestillingsmanden i København trods betydelig højere Løn kun yder Bidrag til forhøjset

Indtægt for Enken, medens Bestillingsmanden i Aarhus i Virkeligheden ikke alene yder Bidrag til samme Forhøjelse, men ogsaa til sin egen Pension og Enkens ordinære Pension, og i samme Grad er altsaa ogsaa Frederiksberg, den By, med hvilken man jo nærmest kan sammenligne vor By, foran os.

Da ingen Enke er kommen paa Pension siden Pensionsreglementets Ikrafttræden, og Sagen saaledes ikke vedrører Budgettet for 1903, have vi ikke villet besvære det ærede Byraad med denne Sag under Budgetbehandlingen, men ventet med at indsende den indtil nu.

Sagen er os saa overordentlig magtpaaliggende, fordi det er meget trykkende for os at tænke paa den ubetydelige Aarsindtægt, vore eventuelle Enker ville komme til at oppebære efter den nuværende Ordning, en Indtægt, som paa ingen Maade vil kunne strække til, hvor der ogsaa er Børn at forsørge.

Børns paabegyndte Skolegang i højere Skoler maatte nødvendigvis straks afbrydes o. s. fr.

Og vi kunne ikke øjne noget Middel til at hindre saadanne Forhold; thi saare faa af os ere saaledes stillede i økonomisk Henseende, at der kan være Tale om noget Tilskud til Enkeforsørgelse ud over det Bidrag, som allerede ydes til den nuværende Pensionsfond."

I nævnte Møde blev Andragendet overgivet Budget udvalget til Erklæring, fra hvilket der nu forelaa følgende Indstilling:

"Udvalget anbefaler en Forhøjelse af Enkepensionen. Den af Andragerne attraaede Forhøjelse til 1/4 af Mandens Løn vil i flere Tilfælde, navnlig naar Bestillingsmanden dør efter faa Aars Tjeneste, medføre, at Enkepensionen bliver uforholdsmæssig stor i Forhold til Mandens Pension. Udvalget foreslaar derfor, at Enkepensionens Størrelse rettes efter Størrelsen af den Pension, Manden oppebar eller vilde have været berettiget til at oppebære, og at den sættes til 3/5 heraf for alle Kommunens Funktionærer uden Hensyn til Størrelsen af deres Lønning, hvorimod der sættes et Maksimum for Pensionens Størrelse saaledes, at Enkepensionen ikke kan overstige 500 Kr. for Enker efter Bestillingsmænd, hvis Løn har været 2000 Kr. eller derunder, 800 Kr. for Enker efter Bestillingsmænd, med Løn over 2000 Kr. indtil 3500 Kr. eller 1000 Kr. for Enker efter Bestillingsmænd med Løn over. 3500 Kr.

Pensionsreglementets § 9 maatte da forandres derefter og Forandringen indstilles til Indenrigsministeriets Sanktion. Samtidig kunde de Funktionærer optages, som have faaet

Pensionsret, efter at Tillægget til Reglementet af 6te April 1899 er udgaaet."

Byraadet tiltraadte Udvalgets Indstilling.

Uddrag fra byrådsmødet den 16. april 1903 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 444-1902)

I Anledning af den i Mødet den 18de December vedtagne Indstilling til Indenrigsministeriet om Ændring i Pensionsreglementet, særlig m. H. t. den Enker efter Kommunens Bestillingsmænd tilkommende Pension, havde Ministeriet i Skrivelse til Aarhus Stiftamt af 28de f. M, udtalt følgende:

»I det med Amtets paategnede Erklæring af 2den Januar d. A. modtagne Andragende har Aarhus Byraad anholdt om Stadfæstelse paa et af samme vedtaget Tillæg til det af Ministeriet under 11te Juni 1894 stadfæstede Reglement for Pensionering af Aarhus Kommunes Bestillingsmænd, deres Enker m. m.

Efter at man i denne Anledning har brevskslet med Ministeriet for offentlige Arbejder, skulde man tjenstlig bede Byraadets Opmærksomhed henledet paa, at ifølge Bestemmelsen i Lov Nr. 4 af 7de Januar 1898 om Arbejdernes Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i visse Virksomheder § 6, 1ste Stykke, 2det Punktum, vil en Stadfæstelse af Tillæget have i Medfør, at de deri ommeldte Funktionærer, der omfattes af nævnte Lov, ville miste deres Krav efter samme, for saa vidt der efter Pensionsreglementet tilkommer dem nogen Pension eller Understøttelse i Anledning af indtrædende Ulykkestilfælde, ligesom de under bemeldte Lov indbefattede Funktionærer og Arbejdere, der omhandles i det af Ministeriet den 6te April 1899 stadfæstede Tillæg til Pensions-Reglementet, under samme Betingelse ere udelukkede fra at gøre Krav gældende efter Loven. Medens det nu vel tør anses givet, at saadanne Funktionærer i mange Tilfælde ville blive bedre stillede efter Pensionsreglementets Bestemmelser end ifølge Loven, synes det paa den anden Side ikke udelukket, at Forholdet undertiden kan blive det omvendte. Ministeriet maa derfor finde det rettest, at det, hvor Loven af 1898 finder Anvendelse, stilles de paagældende eller deres efterladte frit, om de ønske Pensionsreglementets Bestemmelser bragte til Anvendelse, eller om de foretrække at fremsætte Krav paa Ydelse efter Loven. Under Hensyn hertil maatte man ønske, at der i det hoslagt tilbagefølgende Tillæg til

Pensionsreglementet optages en saalydende Bestemmelse:

»For saa vidt der tilkommer nogen pensionsberettiget Funktionær eller Arbejder, hans Enke eller øvrige efterladte noget Krav efter Lov Nr. 4 af 7de Januar 1898 skulle Bestemmelserne i Pensionsreglementet og senere Tillæg til samme kun finde Anvendelse i Tilfælde af, at de paagældende ikke fremsætte Fordring paa Ydelse efter bemeldte . Lov."

Forinden videre derfor i Sagen foretages, maatte man anmode Amtet om at indhente og med egne Ytringer hertil indsende en Erklæring i Sagen fra Aarhus Byraad efter den Anledning, som foranstaaende Bemærkninger dertil give "

I Anledning heraf vedtog Byraadet at tilskrive Ministeriet, at man ikke havde noget mod den foreslaaede Tilføjelse at erindre.

Under 6te Maj modtog Byraadet derefter det af Indenrigsministeriet under 30te d. M. udfærdigede Tillæg til Pensionsreglementet, der forelagdes til Efterretning i Mødet den 14de Maj.

(Se Tillæget, S. 49.)